

Забъл. Забълъжително е, че кърпитѣ, размѣнени между момъка и момата—сгодени, догдѣ дойде свадбата, трѣбва да ги носѣтъ по голо, опасани на кръста си.

Голѣмий годежъ. Момъкътъ приготвя своитѣ другари, свещенника, кума и всички роднини, които единъ день порано сж прѣдизвѣстени съ захарь, а това се казва *калеска*. За годежа момъкътъ приготвюва пакъ около двѣ оки разни шекери на тепсия и поставятъ въ нея една китка отъ клончето на зелената шикалка; китката е украсена съ жълтъ варакъ, на която йоще прикачватъ единъ пръстенъ и нѣколко жълтици (една, двѣ, три и повече), завързани съ червенъ коприненъ конецъ у китката. Тѣзи нѣща така: китката въ чашата, се тургатъ всредъ единъ дискосъ (тепсия), въ който е посипанъ шекерътъ. Освѣнъ това има и втори дискосъ; въ този се турга, на единъ коприненъ платъ отъ два, три или петъ лакти дълъгъ, другъ пръстенъ и други труфила, които момъка дава на годежътъ, като: рубета, ирмилици, пиндаръ или ялмазена китка, споредъ състоянието на момъка. Въ сжщий този дискосъ се носи и дарьтъ — платъ, що момъка праща на момината майка.

Ако момъка отиде съ годежниците, извършва се и обручаваньето — армаса.

Годежниците у момини само се почерповатъ и раздаватъ отъ донесений шекеръ.

Годеницата тоже праща дискосъ, но само безъ шекеръ, и чаша китка съ пръстенъ и нѣкоя жълтица. Отъ шикеря малко се връща у момъка обратно отъ сжщитѣ, които сж го носили по-напрѣдъ. Годежниците, завърнати у момъка само се почерпватъ тоже.

Годежътъ въ селата става *голѣмъ и малкъ*.

Малкий: Башата съ единъ-двама свои, или само своитѣ, носѣтъ отъ момъка единъ павуръ съ ракия. На павура има привързани съ червенъ конецъ, нѣколко жълтици. Този павуръ стои скритъ у сватовниците, които го изваждатъ и подаватъ на моминийтъ баща само тогава, когато се съгласи за годежъ. Веднъжъ съгласенъ годежътъ, павура подаденъ на башата, поима се отъ момата сгоденица, която цѣлува ржка на баща си, послѣ на сватветѣ и послѣ всичко това послѣдва угощение у момини само между присжтствующитѣ.